

INTERNET GOVERNANCE - Council of Europe Strategy 2012-2015

Ukrainian

as adopted by the Committee of Ministers on 15 March 2012

Unofficial translation provided by Rozmai Media Centre Kyiv for the Joint Programme "Promotion of European Standards in the Ukrainian Media Environment"

Документи від заступників міністрів КМ
Доопрацьований документ СМ(2011)175 15 березня 2012 року

Управління Інтернетом ¹ Стратегія Ради Європи на період 2012-2015 рр.

Зведений висновок

Рада Європи виступає за Інтернет, в основу якого закладені головні цінності та цілі організації: права людини, демократія, плюралізм та верховенство права; формування культурної ідентичності та розмаїття Європи; намагання знаходити спільні рішення на виклики, що постають перед Європейською спільнотою; зміцнення демократичної стабільності в Європі.

Включно з понад 40 рядками конкретних дій, стратегія визначає виклики та відповіді на них, що дає можливість державним та недержавним дійовим особам разом перетворювати Інтернет на всеосяжний простір, в центрі якого знаходиться людина. Існуюча база міжнародного права включно з законодавством стосовно прав людини принципово забезпечує поширення його дії рівною мірою як в офлайновому, так і в онлайнновому просторі.

Для Ради Європи доступ до Інтернету дає можливість безпрецедентному числу громадян висловлювати свої думки, отримувати інформацію та ідеї, стихійно об'єднуватися. Отже, захист та збереження Інтернету за принципом «не завдання шкоди» його функціонуванню життєво необхідні в рамках дотримання в онлайнновому просторі вимог, передбачених статтями 10 та 11 Європейської Конвенції прав людини. У той же час, поруч із свободою з'являється потреба громадян бути поінформованими належним чином, що дозволить їм відповідально ставитися до послуг, пропонованих через Інтернет.

Для того, щоб люди довіряли Інтернету, необхідно без винятків забезпечити захист персональних даних та повагу до приватного життя. Конвенція Ради Європи про захист даних (“Конвенція 108”) – це найкращий наявний інструмент захисту та поширення захисту даних у світі. Її модернізацією та підкріпленням імплементації ми можемо вирішувати нагальні питання, які виникають у зв’язку з новими технологіями.

Можливості Інтернету також несуть в собі ризики – наприклад, кіберзлочинності. Будапештська Конвенція з питань кіберзлочинності – перша угода в цьому напрямку. Її потенціал слід задіяти в повному обсязі.

Інтернет має величезний потенціал сприяння демократії та культурному розмаїттю. Слід розвивати збільшення обсягів збору даних через Європейську аудіовізуальну обсерваторію та покращення публічних послуг в Інтернеті.

Першочерговим завданням має стати унеможливлення порушення прав дитини та молоді та забезпечення дотримання їх прав в усіх сферах включно з Інтернет мережею. Для нас не можуть бути прийнятними фотографії з зображенням сексуального розбещення дітей, які знаходяться в обігу в Інтернет мережі. Діти повинні мати можливість безпечно гратися, навчатися, спілкуватися та розвиватися. Інтернет та інші інформаційно-комунікаційні технології стають часткою їх повсякденного життя та взаємодії з іншими. Інтернет послуги та нові медійні середовища такого роду, як соціальні мережі, блоги, чати та служби доставки повідомлень пропонують величезні можливості, але можуть нести в собі небезпеку насильства, жорстокого поводження або експлуатації.

Стратегія забезпечує збалансоване бачення сталого довгострокового підходу до Інтернету. Її успіх великою мірою залежатиме від діалогу та підтримки з боку багатьох зацікавлених сторін.

Вступ

1. Протягом останніх років Рада Європи активно вирішує питання, пов’язані з еволюцією інформаційно-комунікаційних технологій. Зокрема, вона розробила міжнародне законодавство з метою надання допомоги урядам з питань боротьби з кіберзлочинністю, подолання сексуальної експлуатації та жорстокого поводження з дітьми (включно з ‘грумінгом’ дітей через Інтернет мережу), а також – вирішення питань порушення таких прав людини, як право на приватне життя (включно з допомогою механізмів захисту персональних даних) та захисту таких основоположних свобод, як свобода вираження. Це доповнюється дедалі більшою кількістю стандартів розробки політики, практичних механізмів та можливостей для співпраці між багатьма зацікавленими сторонами на допомогу урядам, приватному сектору та громадянському суспільству у справі захисту та поваги до прав людини, верховенства права та демократії в Інтернет мережі.

Права людини, верховенство права та демократія в Інтернеті: пріоритет Ради Європи

2. Інтернет став життєво необхідним інструментом для багатьох людей у їх повсякденному житті. Забезпечення свободи та недоторканності приватного життя людини при користуванні Інтернетом є вкрай необхідним. Найефективніший спосіб досягнення цього – шляхом поширення та поваги до головних цінностей Ради Європи стосовно Інтернету у сфері його використання та врядування.

3. Відкрите, всеохоплююче, безпечне та функціональне середовище повинне йти пліч-о-пліч з максимумом прав та послуг при мінімумі обмежень та з тим рівнем безпеки, на який користувачі вправі розраховувати. Свобода слова та інформації незалежно від кордонів – це всеосяжна вимога, бо вона працює як каталізатор реалізації інших прав так само, як і необхідність вирішувати питання загроз для верховенства права, безпеки та гідності.

4. Рада Європи цілковито підтримує модель управління Інтернетом за участі багатьох зацікавлених сторін, що забезпечує універсальний, відкритий та інноваційний Інтернет та продовжує слугувати інтересам користувачів у всьому світі.

Цілі та задачі

5. Стратегія визначає пріоритети та встановлює цілі на наступні чотири роки (2012-2015 рр.) в напрямку подальшого захисту та поваги до прав людини, верховенства права та демократії в Інтернеті. Її головні задачі охоплюють:

- захист універсальності, цілісності та відкритості Інтернету;
- максимізацію прав та свобод користувачів;
- розвиток захисту даних та недоторканності приватного життя;
- посилення верховенства права та ефективного співробітництва у сфері протидії кіберзлочинності;
- максимізацію потенціалу Інтернету в сприянні демократії та культурному розмаїттю;
- захист та забезпечення прав дітей та молоді.

6. Стратегія охоплює два дворічних бюджетних цикли Ради Європи (2012-2015 рр.) та зосереджується на забезпеченні належних правових та політичних інструментів та інших механізмів: як-от надання методичних рекомендацій та інструкцій у цій галузі відповідними органами та дійовими особами Ради Європи (координаційними комітетами, експертними групами, моніторинговими органами, комісіями тощо) та

організація співпраці між представниками урядів, приватного сектору, громадянського суспільства й відповідних технічних спільнот.

7. Стратегія будується на Декларації Комітету міністрів від 2011 року про принципи управління Інтернетом² та його Рекомендації [CM/Rec\(2011\)8](#)³ стосовно захисту та сприяння універсальності, цілісності та відкритості Інтернет мережі та розвиває їх положення.

Напрямки діяльності

I. Захист універсальності, цілісності та відкритості Інтернету

8. У своєму всесвітньому успіхові Інтернет завдячує своїй відкритості, відсутності дискримінації та доступності. Обслуговування цієї структури вимагає поступального формування міжнародних стандартів, які будуть обопільно визнаватися державами, приватним сектором, громадянським суспільством та іншими відповідними технічними спільнотами. Діяльність зосередиться на таких напрямках:

a. формування “платформи розуміння та (або) зобов’язань” на основі головних цінностей Ради Європи та принципів управління Інтернетом з метою захисту універсальності, цілісності та відкритості Інтернету як засобу забезпечення свободи вираження незалежно від кордонів та свободи Інтернету;

b. віднаходження можливостей розширення доступу до Інтернету з метою забезпечення цілковитої реалізації прав та свобод;

c. формування належних стандартів на засадах прав людини з метою захисту та збереження безперешкодного потоку законного Інтернет контенту через кордони. Це передбачає забезпечення доступу до Інтернету в будь-який час та без будь-якого свавільного втручання (наприклад, “відключення”) шляхом сприяння міждержавному (міжнародному) співробітництву в напрямку надання владі можливості краще передбачити, підготуватися, а отже – і уникати збоїв в Інтернеті;

d. сприяння поширенню стандартів прав людини Ради Європи в усьому світі та в цьому зв’язку - спонукання держав-учасниць до того, щоб вони про це пам’ятали під час двосторонніх обговорень з третіми країнами і у разі необхідності розглядали питання запровадження відповідного експортного контролю з метою недопущення зловживань технологією на підрич цих стандартів;

e. формування політичних принципів забезпечення прав людини в напрямку «мережевого нейтралітету» з метою забезпечення найширших можливостей доступу користувачів Інтернету до контенту, програм та послуг на власний вибір в частині вартості Інтернету в якості публічної послуги та з цілковитою повагою до основоположних прав.⁴

II. Максимізація прав та свобод користувачів Інтернету

9. Сприяння доступу та найкращого використання Інтернету вимагає рівного обсягу зусиль з метою гарантування свободи користувачів Інтернету. У цьому контексті діяльність зосередиться на такому:

a. формування повного переліку існуючих прав людини для користувачів Інтернетом з метою надання їм допомоги у спілкуванні та пошуку ефективних механізмів звернення по допомогу до ключових дійових осіб Інтернету та органів державної влади у тих випадках, коли, на їх думку, їхні права та свободи серйозно постраждали: в порядку повідомлення про інцидент, звернення зі скаргою або надання роз'яснень, звернення до суду або інших заходів;

b. підвищення обізнаності громадян в частині прав та свобод в Інтернеті шляхом організації відповідних кампаній на території держав-учасниць, а у разі необхідності – на території інших держав (зокрема, на території сусідніх країн Середземномор'я через Північно-південний Центр та Венеціанську Комісію);

c. подальше віднаходження балансу між забезпеченням основоположного права на свободу вираження та захистом честі та репутації осіб, які захищаються Європейською Конвенцією прав людини;

d. сприяння доступу до Інтернет контенту усіх фактичних або потенційних користувачів включно з особами з вадами органів сприйняття або розумового розвитку, вразливими групами та меншинами;⁵

e. розробка методичних рекомендацій з закладеними в їх основі правами людини та поширення кращих зразків світової практики, як-от навчання та підготовка дійових осіб нових медіа в частині ризиків, що виникають у зв'язку з неависницькими висловлюваннями, з метою надання допомоги владі та посередникам Інтернету, які виступають першопрохідцями та шлюзами у сфері медіа, з метою сприяння поширенню свободи вираження та доступу до плюралістичних, якісних та різнобічних джерел інформації;⁶

f. заохочення та підтримка приватного сектору під юрисдикцією держав-учасниць Ради Європи в його прагненні забезпечити повагу до прав та основоположних свобод людини в їхніх корпоративних засадах та практичних кроках в усіх країнах, на території яких вони здійснюють діяльність;

g. підвищення грамотності усіх соціальних та вікових груп з особливою увагою до організації навчання для тих груп, у межах яких показники користування Інтернетом нижчі за середні;

h. віднаходження можливостей позитивного застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) для боротьби зі зловживаннями у сфері прав

людини: повідомлення органам державної влади про випадки домашнього насильства або погроз на адресу інформаторів.

III. Зміцнення захисту недоторканності приватного життя та персональної інформації

10. Люди присвячують дедалі більше часу реалізації своїх прав на свободу поглядів, висловлювань, інформації, зібрання та об'єднання в Інтернеті, як в професійних, так і в особистих цілях, що в результаті призводить до збільшення обсягів зберігання та передачі персональних даних в онлайн-режимі. Отже, дедалі більшого значення набувають зусилля в напрямку захисту їх приватного життя та зокрема – їхніх персональних даних.⁷

10.1 Свобода, гідність та недоторканність приватного життя користувачів Інтернету повинні перебувати в центрі уваги та ставати пріоритетом для демократичних країн, особливо тих урядів, які покладаються на нові технології та заохочують до їх використання. Діяльність зосереджуватиметься на таких напрямках:

a. модернізація Конвенції про захист осіб стосовно автоматичної обробки персональних даних (CETS № 108 – також знаної як “Конвенція 108”) з метою цілковитого вирішення нею викликів, які постали з розвитком нових технологій, та сприяння більшому консенсусу між урядами та іншими зацікавленими особами з питань стандартів нейтральності глобальних технологічних стандартів у сфері недоторканності приватного життя;

b. посилення імплементації Конвенції 108 з допомогою Консультативного Комітету Ради Європи (T-PD) та втілення програм технічної допомоги в Європі та третіх країнах;

c. сприяння прийняттю Конвенції 108 як державами, які приєдналися, так і тими, що не приєдналися до складу Ради Європи;

d. аналіз та, у разі необхідності, поновлення рекомендацій Комітету міністрів Ради Європи з питань захисту персональних даних, які використовуються для цілей працевлаштування,⁸ використання персональних даних у секторі поліції⁹ та захисту медичних даних;¹⁰

e. аналіз стандартів Ради Європи з питань анонімності;¹¹

f. забезпечення права громадян, включно з дітьми та вразливими особами, на недоторканність приватного життя в середовищі нових медіа¹² відповідно до Конвенції 108, зокрема, таким шляхом:

- сприяння формуванню заходів та механізмів, які допоможуть дітям та їх родинам краще забезпечити недоторканність свого приватного життя та персональних даних

і в цьому зв'язку - свою ідентичність шляхом користування псевдонімами в Інтернеті;

- сприяння таким практикам, які дозволяють ліквідувати створюваний дітьми контент та його сліди (логи, реєстрація та обробка) протягом помірковано стислого терміну; вивчення можливостей поширення такого підходу;¹³

г. розробка методичних рекомендацій стосовно захисту даних на засадах прав людини для держав, приватного сектору та громадянського суспільства у світлі тенденцій та викликів Інтернету (це стосується, наприклад, даних стосовно стану здоров'я – зокрема, генетичних даних, біометричних даних, “хмарних обчислень”, “закладеної в проєкті конфіденційності приватного життя”, “Інтернету речей”, запиту на видалення персональних даних з Інтернету, геолокаційного відстеження, інформованої «згоди» на умови обслуговування).

IV Поширення верховенства права та ефективного співробітництва у сфері протидії кіберзлочинності

11. Інтернет – це простір, який має керуватися повагою до верховенства права та прав людини. Захист користувачів від злочинів та відсутності безпеки і в той же час сприяння їх довірі та конфіденційності має першорядне значення.

12. Кіберзлочинність – це виклик, що постає перед суспільствами всього світу, і його загроза буде зростати з роками. Виходячи з Будапештської Конвенції про кіберзлочинність (CETS № 185) та інших відповідних стандартів та механізмів, діяльність, і зокрема з допомогою Комітету з питань Конвенції про кіберзлочинність (Т-СУ) та інших відповідних комітетів (Європейського комітету з питань злочинності CDPC та Комітету з питань медіа та інформаційного суспільства CDMSI) та програм розбудови потенціалу – зосередиться на такому:

а. внесок у гармонізацію законодавства на глобальному рівні, заохочення до ширшої участі у застосуванні та поширенні Будапештської Конвенції в якості зразкового стандарту міжнародної співпраці у сфері протидії кіберзлочинності;

б. розгляд питань ефективного втілення Будапештської Конвенції та Протоколів до неї (CETS №189);

с. створення більшого правового забезпечення у сфері доступу правоохоронних органів різних країн до даних та належного інструменту юрисдикції¹⁴, яким будуть визначатися питання умов і гарантій та яке сприятиме забезпеченню конфіденційності та довіри;

д. поширення програм технічної допомоги на зміцнення потенціалу країн всього світу, спрямованого на заходи протидії кіберзлочинності;

е захист прав дитини шляхом підтримки заходів протидії сексуальній експлуатації та жорстокому поводженню з дітьми у сфері кримінального права, також і на засадах Будапештської Конвенції та Конвенції про захист дітей від сексуальної експлуатації та від сексуального розбещення (CETS № 201) та інших відповідних стандартів та механізмів;

f. запобігання та контроль над потоками в Інтернеті коштів, отриманих в результаті кримінальної діяльності, включно з відмиванням коштів та азартними іграми в Інтернеті шляхом синергії з Комітетом експертів з питань оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL) та Конвенцією з питань відмивання, розшуку, арешту та конфіскації доходів від злочинної діяльності та фінансування тероризму (CETS № 198);

g. зміцнення державної безпеки, недопущення використання Інтернету в злочинних та терористичних цілях – зокрема, шляхом підтримки втілення Конвенції про запобігання тероризму (CETS № 196);

h. захист здоров'я населення, зокрема - шляхом підтримки втілення Конвенції про фальсифікацію медичної продукції та аналогічні злочини, що становлять загрозу для здоров'я населення (Конвенція 'MEDICRIME' CETS № 211);

i. поширення принципів верховенства права та прав людини включно з умовами та гарантіями (стаття 15 Будапештської Конвенції) та стандартами захисту даних (Конвенція 108);

j. активна участь в інших міжнародних форумах з питань кіберзлочинності та безпеки кібернетичного простору, включно з тими, що ініціюються Організацією Об'єднаних Націй, Організацією безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) та Європейським Союзом.

V. Максимізація потенціалу Інтернету з метою сприяння демократії та культурному розмаїттю

13. Інтернет надає дедалі більші можливості для національних органів влади в частині виходу на нову аудиторію в суспільстві, її залучення та формування таким чином нових моделей врядування, обговорення та участі. Життєво важливе значення в цьому має прозорість. Діяльність зосередиться на зборі та обміні даними та прикладами належної практики у сферах:

a. законодавства, регламентів та тенденцій у зв'язку з управлінням Інтернетом через Європейську аудіовізуальну обсерваторію в усіх можливих випадках. У цій роботі окрему увагу слід приділяти забезпеченню достовірності, сумісності та порівнянності інформації;

b. сприяння участі та залученню громадян в публічне життя – наприклад, до консультацій в онлайн-овому режимі з питань розробки законів про порядок,

стратегії та належну практику участі, підключення та залучення великих невизначених груп людей з метою реагування на звернення або виконання конкретного завдання – наприклад, “краудсорсинг”¹⁵; у цьому контексті плюралізм медіа та свободу преси слід зміцнювати як незамінні передумови демократичних суспільств;

с. розвиток безпечного користування Інтернетом в сфері проведення демократичних виборів: розповсюдження інформації для виборців, організації кампаній, голосування, зокрема, огляду раз на два роки стандартів електронного голосування Ради Європи,¹⁶

d. сприяння прозорості та підзвітності у демократичному врядуванні і *окрім іншого* – використання Інтернету для організації доступу до офіційних документів в частині реалізації положень Конвенції про доступ до офіційних документів (CETS № 205) та реалізації положень Кодексу належної практики з питань інформації, участі та прозорості управління Інтернетом;¹⁷

е. використання Інтернету у вихованні громадянськості та освіти в частині прав людини в рамках навчання протягом всього життя;¹⁸

f. організація доступу до широкого спектру багатого та різноманітного культурного контенту та сприяння активній участі у його створенні;

g. посилення активного та зацікавленого міжкультурного та міжрелігійного діалогу з використанням соціальних медіа та інших онлайн-механізмів;

h. покращення обізнаності у шкільному середовищі стосовно прав інших осіб при реалізації права на свободу вираження з допомогою онлайн-соціальних медіа та інших мережевих програм.

VI. Захист та забезпечення прав дітей та молоді

14. Безпека, гідність та недоторканність приватного життя дітей та молоді в Інтернеті мають першорядне значення. Їх здатність гратися, навчатися, спілкуватися та розвиватися вимагає узгоджених дій, які зосередяться на такому:

a. зміцнення міжнародного співробітництва та взаємодопомоги у справі захисту дітей та молоді – зокрема, в частині кримінальних злочинів, пов’язаних з дитячою порнографією,¹⁹ “трумінгом”,²⁰ а також видалення онлайн-матеріалів про розбещення дітей у першоджерела;²¹

b. формування критеріїв для систем знаків довіри та ярликів, яка забезпечить для дітей та їх родин можливість визначення придатного онлайн-контенту;

с. обмін кращими практиками з питань формування безпечного та відповідного віковій дитини простору в Інтернеті²², включно з розробкою систем встановлення віку користувача та забезпеченням доступу до якісного контенту;

d. підготовка фахівців у сфері навчання слухачів, які мають стати відповідальними користувачами та виробниками контенту на засадах поваги до прав людини та людської гідності, відповідному ставленню, вмінню та знанням;

е. формування заходів, спрямованих на підвищення обізнаності батьків з питань захисту дітей та молоді в Інтернеті, зокрема, шляхом приведення у відповідність з часом та перекладу на різні мови навчальних матеріалів Ради Європи з питань прав людини: наприклад, довідника з питань прав людини для дітей “Compasito”,²³ довідника “Ази Інтернету”²⁴ та онлайнової гри «Дикі ліси павутиння» (Wild Web Woods).²⁵

Робочі методи

15. У своїй більшості, зазначені вище дії будуть втілюватися відповідними органами та дійовими особами Ради Європи (координаційними комітетами, експертними групами, контролюючими органами, комісіями тощо) шляхом домовленостей про співпрацю між представниками урядів, приватного сектору, громадянського суспільства та відповідних технологічних спільнот та дедалі більшої підтримки Європейського діалогу з управління Інтернетом (EuroDIG). Пересічний характер деяких тем може спонукати до створення окремих експертних груп або цільових дорадчих груп, чиї повноваження будуть обмеженими в часі та чітко визначені Комітетом міністрів.

16. На програмному рівні внутрішнє та зовнішнє співробітництво забезпечить Генеральна Дирекція Ради Європи з питань прав людини та верховенства права, яка очолить стратегічне планування, втілення та оцінювання стратегії. Генеральна Дирекція організовуватиме співробітництво та синергію роботи:

- групи у складі представників апарату;
- відповідних координаційних комітетів Ради Європи;
- тематичного координатора з питань інформаційної політики Комітету міністрів;
- вебсайту Ради Європи з питань Інтернет врядування, який забезпечуватиме доступ до всієї відповідної інформації та ресурсів.

17. Стратегію втілюватимуть, використовуючи наявні ресурси Ради Європи, шляхом встановлення необхідних зв'язків між заходами та дійовими особами та наявними механізмами вирішення окремих питань та організації стратегічних партнерств.

18. Активізація, пересічна робота, координація, інтегровані підходи, співпраця та спілкування – ось ключові елементи виконання задач стратегії.

19. Рада Європи продовжить брати активну участь та робити внесок у відповідний діалог на інших просторах включно з Європейським діалогом з управління Інтернетом (EuroDIG), Форумом з управління Інтернетом (IGF – Internet Governance Forum), національними ініціативами IGF та Інтернет Корпорацією з призначених імен та цифр (ICANN – Internet Corporation for Assigned Names and Numbers).

Партнери

20. Як регіональний форум з додатковими перевагами потенціалу глобального впливу на сприяння захисту та поваги до прав людини, верховенства права та демократії, Рада Європи розвиватиме синергії та зміцнюватиме партнерства з ключовими учасниками включно з такими:

- Євросоюз;
- Організація безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ);
- Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР);
- Організація Об'єднаних Націй, а саме - Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), Союз цивілізацій ООН, Департамент економічних та соціальних справ ООН (UNDESA), Управління Організації Об'єднаних Націй з питань наркотиків та злочинності, Міжнародна телекомунікаційна спілка (ITU);
- організації, мережі та ініціативи з питань кіберзлочинності та безпеки кібернетичного простору - Європол, Інтерпол, Віртуальна глобальна група, Співдружність та ін..;
- Європейська спілка мовлення (EBU);
- Європейська мережа уповноважених з питань захисту прав дітей (ENOC);
- Світовий Банк;
- мережі управління Інтернетом – зокрема, Європейський діалог з управління Інтернетом (EuroDIG), Форум з управління Інтернетом (IGF), національні ініціативи IGF, Інтернет Корпорацією з призначених імен та цифр (ICANN);
- дійові особи приватного сектору (а саме, провайдери Інтернет послуг та технологій);

- професійні мережі включно з органами приватного сектору: Європейською Асоціацією провайдерів Інтернет послуг, Міжнародною Торгівельною Палатою, організацією «Бізнес - за соціальну відповідальність»;
- мережі громадянського суспільства;
- інші мережі включно з Ініціативою глобальної мережі;
- Європейський форум молоді та споріднені молодіжні мережі.

Втілення та оцінювання

21. Оцінка та супроводження стратегії здійснюватиметься у ході огляду виконання програми та бюджету Ради Європи.

Додаток 1

Словник термінів

Інтернет речей

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій створює дедалі більше предметів/об'єктів з вбудованими датчиками та здатністю взаємодіяти з іншими об'єктами, що перетворює сам фізичний світ на інформаційну систему та систему знань. Інтернет речей (IoT - Internet of Things) дає можливість речам/об'єктам у нашому оточенні ставати активними учасниками: тобто, вони обмінюються інформацією з іншими зацікавленими сторонами або членами мережі; у дротовому/бездротовому режимі, нерідко користуючись одним Інтернет протоколом (IP), що зв'язує Інтернет. Таким чином, речі/об'єкти можуть розпізнавати події та зміни у своєму оточенні; вони здатні діяти та реагувати належним чином без втручання людини.^{[26](#)}

Закладена в проєкті конфіденційність приватного життя

Цей принцип означає, що конфіденційність та захист даних вбудовуються у життєвий цикл технологій у цілому – від ранніх стадій проєктування до їх введення в експлуатацію, застосування та остаточної утилізації.^{[27](#)}

Грумінг дітей

Входження в довіру до дітей в цілях сексуального характеру.^{[28](#)}

Мережевий нейтралітет

Мережевий нейтралітет згадується у неперервних дебатах на тему того, чи дозволяти провайдерам Інтернет послуг ("ISP") обмежувати, фільтрувати чи

блокувати доступ до Інтернету або обмежувати його роботу якимось іншим чином. Концепція мережевого нейтралітету будується на такій думці, що Інтернет має передавати безсторонньо, безвідносно до контенту, пункту призначення або джерела, і користувачам слід мати змогу вирішувати, якими користуватися програмами, послугами та апаратурою. Це означає, що провайдери Інтернет послуг не можуть на власний вибір визначати пріоритети або сповільнювати доступ до певних програм чи послуг, як-от однорангові пірінгові мережі (“P2P” - Peer to Peer) тощо.²⁹

Додаток 2

Споріднені тексти

- Рекомендація [CM/Rec\(2011\)7](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно нового розуміння медіа, *прийнята Комітетом міністрів 21 вересня 2011 року* ([link](#))
- Рекомендація [CM/Rec\(2011\)8](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно захисту та сприяння універсальності, цілісності та відкритості Інтернету, *прийнята Комітетом міністрів 21 вересня 2011 року* ([link](#))
- Декларація Комітету міністрів про принципи управління Інтернетом, *прийнята Комітетом міністрів 21 вересня 2011 року* ([link](#))
- Декларація Комітету міністрів про захист свободи слова та інформації і свободи зібрань та об'єднань стосовно доменних імен та доменних стрінгів в Інтернеті, *прийнята Комітетом міністрів 21 вересня 2011 року* ([link](#))
- Декларація Комітету міністрів про захист свободи слова та інформації і свободи зібрань та об'єднань у відношенні до платформ та провайдерів Інтернет послуг, які працюють на приватних засадах, *прийнята Комітетом міністрів 7 грудня 2011 року* ([link](#))
- Декларація Комітету міністрів Ради Європи про захист гідності, безпеки та недоторканності приватного життя дітей в Інтернеті, *прийнята Комітетом міністрів 20 лютого 2008 року* ([link](#))
- Декларація Комітету міністрів про свободу спілкування в Інтернеті, *прийнята Комітетом міністрів 28 травня 2003 року* ([link](#))
- Рекомендація [CM/Rec\(2009\)5](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно заходів захисту дітей від шкідливого контенту та поведінки та сприяння їх активній участі у новому інформаційно-комунікаційному середовищі, *прийнята Комітетом міністрів 8 липня 2009 року* ([link](#))
- Європейський Діалог з управління Інтернетом 2011 р.: сигнали з Белграду ([link](#))

- Доповідь спеціального Доповідача з питань сприяння та захисту права на свободу думки та висловлювання Френка Ля Ру Див. документи, A/HRC/17/27 ([link](#))

- Доповідь Спеціального Представника Генерального Секретаря з питання прав людини і транснаціональних корпорацій та інших суб'єктів господарювання Джона Раггі, див. A/HRC/17/31 ([link](#))

- Рекомендація [CM/Rec\(2010\)13](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно захисту осіб у зв'язку з автоматичною обробкою персональних даних у контексті профайлінгу, прийнята Комітетом міністрів 23 листопада 2010 року ([link](#))

- Будапештська Конвенція про кіберзлочинність (CETS №. 185) ([link](#))

- Конвенція про захист осіб у зв'язку з автоматичною обробкою персональних даних ([link](#))

- Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення ([link](#))

¹ Після Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства за ініціативою Об'єднаних Націй (WSIS - World Summit on Information Society), робоча група з питань управління Інтернетом (WGIG) в частині своєї доповіді від червня 2005 року запропонувала таке визначення управління Інтернетом: “управління Інтернетом – це формування та застосування урядами, приватним сектором, громадянським суспільством, у своїх відповідних ролях, спільних принципів, норм, правил, порядку прийняття рішень та програм, які впорядковують еволюцію та користування Інтернетом ” ([link](#))

² Див. Декларацію Комітету міністрів про принципи управління Інтернетом ([link](#))

³ Див. Рекомендацію [CM/Rec\(2011\)8](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно захисту та сприяння універсальності, цілісності та відкритості Інтернету ([link](#))

⁴ Див. Декларацію Комітету міністрів про нейтралітет мережі ([link](#))

⁵ Див. Рекомендацію [CM/Rec\(2007\)3](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно компетенції суспільних медіа в інформаційному суспільстві ([link](#))

⁶ Див. прийняті тексти 1-ої Конференції міністрів Ради Європи, що відповідають за медіа та нові комунікаційні послуги, яка відбулася в м. Рейк'явік 28 - 29 травня 2009 року, зокрема, п. 4 Політичної Декларації, п. 11 Резолюції “В напрямку нового розуміння медіа”, пп. 5, 6, 7 Плану дій ([link](#))

⁷ Див. Резолюцію 1843 та Рекомендацію 1984 (2011) Парламентської Асамблеї Ради Європи ([link](#)) та ([link](#)).

⁸ Див. Рекомендацію Комітету міністрів Ради Європи № R (89) 2 стосовно захисту персональних даних в цілях працевлаштування ([link](#))

⁹ Див. Рекомендацію Комітету міністрів Ради Європи № R (87) 15, якою регулюється використання персональних даних у секторі поліції ([link](#))

¹⁰ Див. Рекомендацію Комітету міністрів Ради Європи № R (97) 5 з питань захисту медичних даних ([link](#))

¹¹ Див. принцип 7 з питань анонімності [Декларації](#) Комітету міністрів від 2003 р. з питань свободи спілкування в Інтернеті ([link](#))

¹² Див. Рекомендацію [CM/Rec\(2009\)5](#) Комітету міністрів державам-учасницям стосовно заходів захисту дітей від шкідливого контенту та поведінки та сприяння їх активній участі в інформаційно-комунікаційному середовищі, прийняту 8 липня 2009 року ([link](#))

Див. Декларацію Комітету міністрів Ради Європи з питань захисту гідності, безпеки та недоторканності приватного життя дітей в Інтернеті, прийняту 20 лютого 2008 року ([link](#))

Див. Рекомендацію [Rec\(2006\)12](#) Комітету міністрів державам-учасницям з питань забезпечення прав дитини в новому інформаційно-комунікаційному середовищі, прийняту Комітетом міністрів 27 вересня 2006 року ([link](#))

Див. Рекомендацію № R (99) 5 Комітету міністрів державам-учасницям стосовно захисту недоторканності приватного життя в Інтернеті ([link](#))

¹³ Див. Декларацію Комітету міністрів Ради Європи з питань захисту гідності, безпеки та недоторканності приватного життя дітей в Інтернеті, прийняту 20 лютого 2008 року ([link](#))

¹⁴ Див. Технічне завдання цільової групи Т-СУ з питань юрисдикції та транскордонного доступу до даних та потоків даних, прийняте Конвенцією Комітету про кіберзлочинність (Т-СУ) у листопаді 2011 року.

¹⁵ Див. Рекомендацію [Rec\(2006\)14](#) Комітету міністрів державам-учасницям з питань прав та обов'язків громадян та участі молоді у суспільному житті. ([link](#)), а також он-лайніві інформаційні механізми культурної політики Ради Європи та культурного спадку ([link](#))

¹⁶ Див. Рекомендацію [Rec\(2004\)11](#) Комітету міністрів державам-учасницям з питань правових, робочих та технічних стандартів електронного голосування ([link](#))

¹⁷ З часу започаткування Форуму з управління Інтернетом ([link](#)) Рада Європи, Економічна Комісія ООН в Європі (UNECE) та Асоціація прогресивних

комунікацій (APC) працюють над спільною ініціативою громадської участі в управлінні Інтернетом ([link](#)). Повний текст Кодексу належної практики управління Інтернетом зараз можна завантажити за адресою ([link](#))

¹⁸ Див. Рекомендацію [CM/Rec\(2010\)7](#) Комітету міністрів державам-учасникам з питань Хартії Ради Європи про виховання громадянськості та освіти в області прав людини ([link](#))

¹⁹ Див. статтю 9 Будапештської Конвенції про кіберзлочинність (CETS № 185) ([link](#))

²⁰ Конвенція про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення (CETS № 201), яка також іменується “Конвенцією Ланзароте” ([link](#))
Див. також Рекомендацію від 1980 р. (2011) Парламентської Асамблеї Ради Європи ([link](#))

²¹ Конвенція про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення (CETS № 201) ([link](#))

²² Див. пункт 8 (2-й пункт Додатку до Рекомендації) Рекомендації [CM/Rec\(2009\)5](#) Комітету міністрів державам-учасникам з питань заходів захисту дітей від шкідливого контенту та поведінки та сприяння їх активній участі в новому інформаційно-комунікаційному середовищі, прийнятої 8 липня 2009 року ([link](#))

²³ COMPASITO, посібник з питань виховання дітей в області прав людини ([link](#))

²⁴ Рада Європи, «Ази Інтернету» - посібник, онлайн-версія ([link](#))

²⁵ гра «Дикі ліси павутиння» на вебсайті Ради Європи ([link](#))

²⁶ “Інтернет речей. Всеєвропейське дослідження та інноваційне бачення”, зведені Європейські дослідження з питань Інтернету речей, жовтень 2011 р., ст. 4. [link](#)

²⁷ “Комюніке Комісії Європейського Парламенту до Європейського Парламенту, Ради, Європейського соціально-економічного Комітету та Комітету регіонів. Цифровий порядок денний для Європи”, Європейська Комісія, Брюссель 26 серпня 2010 р., COM(2010) 245 final/2, ст. 17. ([link](#))

²⁸ Довідка - див. “Конвенцію Ради Європи з питань захисту дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення”, серія угод Ради Європи – CETS № 201, ст.. 23.

²⁹ “Думка Європейського Інспектора з питань захисту даних з питань мережевого нейтралітету, управління потоками інформаційного обміну та захисту недоторканності приватного життя та персональних даних”, Європейський Інспектор з питань захисту даних, Брюссель 7 жовтня 2011 р., ([link](#))